" Ο τόπος μου είναι στο νερό Ιδρώτας Δάκρυα Θάλασσα Και το νερό μια αλύπητη πατρίδα Μια δεξαμενή ερειπίων "
Ανδρομάχη Άκη Δήμου

Τι είναι το ποίημα που δεν ποιεί; Που δεν προτείνει έναν καινούργιο κόσμο; Δεν γράφω ποιήματα Ξεθάβω κόκκαλα Καταγράφω την ταυτοποίηση Ποτέ δεν βρήκα άνθρωπο ολόκληρο Μνήμη ακέραια Απ΄ τους αιώνες, ένα πόδι, ένα χέρι Κρατώ ανθρώπινο κρανίο στάζει μέλι Να 'ναι ο Ονήσιλος; Δεν γράφω ποιήματα Μπλαστρώνω την πληγή Την πηγή της οδύνης Μα εκείνη ανοίγει πάλι Βγάζει υγρό πηχτό Ούτε νερό Ούτε αίμα Πηκτό απροσδιόριστο υγρό

Δεν θυμάμαι πια το πρόσωπό σου Σε σκέφτομαι και μπαίνει αέρας από παράθυρα κλειστά Νερό γεμίζει το δωμάτιο Ένα δέντρο αυτοπυρπολείται

Είμαι αυτόμολος Δεν γράφω ποιήματα Κατέφυγα στους ξένους με ξεραμένο αίμα των προγόνων στα χέρια, στα πόδια , στα μαλλιά: κόκκινη οδύνη Μου ορίστηκε: να καταγράφω τις απώλειες τις προσδοκίες τα ξεραμένα φύλλα τα ξεραμένα χείλη των ανθρώπων που είχαν θεό που έχασαν άνθρωπο που ψάχνουν το φως τους

Κοινή η μοίρα μας, θλιβή, είδα πως κλαίνε και οι εχθροί μου, πως έχουν αίμα Θλιβή πομπή η ανθρωπότητα , πλην των Αμαθουσίων..

(Ονήσιλος: Επαναστάτησε εναντίον του αδελφού του, φιλόπερσου βασιλιά Γόργου και όταν κατάφερε να τον εκθρονίσει, ηγήθηκε όλων των Κυπρίων (πλην των Αμαθούσιων) σε επανάσταση ενάντια στους Πέρσες (499 π.Χ.) Ο βασιλιάς των Περσών Δαρείος ο Α' έστειλε στόλο και πολύ στρατό υπό τις διαταγές του Αρτύβιου για να καταπνίξει την επανάσταση. Ο Ονήσιλος ζήτησε την βοήθεια των Ιώνων, οι οποίοι έστειλαν στην Κύπρο ισχυρό στόλο[1] .

Έγινε ναυμαχία και πεζομαχία στην οποία αρχικά οι Ίωνες κέρδισαν τους Πέρσες. Στη μάχη διακρίθηκε ο Ονήσιλος που σκότωσε τον αρχηγό του Περσικού στρατού Αρτύβιον. Όταν όμως ο τύραννος του Κουρίου Στασάνωρ, μαζί με τον στρατό του, αποχώρησε από την μάχη, τον ακολούθησαν και Σαλαμιναίοι οπλίτες με αποτέλεσμα η μάχη να γείρει προς τους Πέρσες. Ο Ονήσιλος, μαχόμενος απεγνωσμένα, σκοτώθηκε.
Οι Αμαθούσιοι τον αποκεφάλισαν και κρέμασαν το κεφάλι του σε δημόσια θέα. Ένα σμήνος από μέλισσες κατέφυγε στο κρανίο του Ονήσιλου και έκαναν εκεί τη φωλιά τους. Μετά από αυτό οι Αμαθούσιοι ζήτησαν χρησμό από μαντείο το οποίο τους προέτρεψε να τον θάψουν με τιμές ήρωα και να του προσφέρουν θυσίες, όπως και έγινε. Πηγή Βικιπαίδεια)